

- II Naruszenie art. 27 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾, zważywszy, że nowe pismo w sprawie przedstawienia zarzutów nie zostało doręczone – Naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań – Ewidentne, wynikające z lektury akt sprawy, zniekształcenie okoliczności faktycznych i dowodów – Naruszenie prawa do obrony – Brak uzasadnienia – Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym przez funkcjonariusza ds. przesłuchań
- III Naruszenie regulaminu wewnętrznego Komisji (a więc prawa pierwotnego i pochodnego w dziedzinie wielojęzyczności), ponieważ sprawozdanie końcowe funkcjonariusza ds. przesłuchań w autentycznej wersji językowej jest późniejsze niż decyzja kolegium komisarzy z dnia 30 września 2009 r.
- IV Czas trwania uczestnictwa Ferriere Nord w kartelu – Naruszenia prawa przy ocenie okoliczności faktycznych: zniekształcenie dowodów – Naruszenie zasad ogólnych w dziedzinie ciężaru dowodu oraz zasady *in dubio pro reo* – Wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie
- V Naruszenie zasady proporcjonalności przy określaniu kwoty podstawowej grzywny nałożonej na Ferriere Nord w świetle wagi i czasu trwania kartelu – Naruszenie zasady równego traktowania – Brak uzasadnienia
- VI Oczywisty błąd (a przynajmniej ewidentna nieściśłość) przy obliczaniu obniżki kwoty grzywny przyznanej Ferriere Nord – Nieprawidłowe wykonanie nieograniczonego prawa orzekania – Braki w uzasadnieniu
- VII Niezgodne z prawem podwyższenie kwoty podstawowej grzywny z tytułu powrotu do naruszenia, będące wynikiem naruszenia prawa do obrony
- VIII Niezgodne z prawem podwyższenie kwoty podstawowej grzywny z tytułu powrotu do naruszenia, będące wynikiem upływu czasu
- IX Niezgodne z prawem podwyższenie kwoty podstawowej grzywny z tytułu powrotu do naruszenia, będące wynikiem naruszenia zasady proporcjonalności

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2014 r. w sprawie T-83/10 Riva Fire SpA/Komisja, wniesione w dniu 24 lutego 2015 r. przez Riva Fire SpA

(Sprawa C-89/15 P)

(2015/C 146/31)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Riva Fire SpA, w likwidacji (przedstawiciele: M. Merola, M. Pappalardo, T. Ubaldi, M. Toniolo, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Riva Fire SpA, w likwidacji, wnosi do Trybunału o:

- tytułem żądania głównego, uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd orzekł w nim, że prawo skarżącej do obrony nie zostało naruszone, i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;

- pomocniczo, uchylenie wyroku Sądu jedynie w zakresie, w jakim Sąd ustalił obniżkę grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie na poziomie 3 % i w konsekwencji obniżenie, w ramach nieograniczonego prawa orzekania przysługującego Trybunałowi na mocy art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾, grzywny nałożonej na Riva Fire SpA, w likwidacji, o najwyższą kwotę, jaką Trybunał uzna za stosowną, lub przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpatrzenia;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sędem;
- incydentalnie, stwierdzenie, że postępowanie przed Sędem naruszyło art. 47 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), ponieważ w ramach tego postępowania naruszono zasadę dotyczącą rozsądnego czasu trwania postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania Riva Fire SpA, w likwidacji, podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie prawa, jak również niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie zaskarżonego wyroku, jeśli chodzi o ocenę naruszenia przepisów proceduralnych przewidzianych w rozporządzeniu Komisji nr 773/2004 ⁽²⁾ oraz prawa skarżącej do obrony

Sąd naruszył prawo, orzekając, że porównania dokonane przez Riva Fire SpA, w likwidacji, między zaskarżoną decyzją a decyzją wydaną przez Komisję w 2002 r. były nieodpowiednie, oraz uznając, że Komisja nie była zobowiązana do wydania nowego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów pozwalającego zainteresowanym przedsiębiorstwom na zajęcie stanowiska w przedmiocie spornych faktów.

2. Zarzut drugi: naruszenie prawa, jak również niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie zaskarżonego wyroku, jeśli chodzi o obliczenie ostatecznej kwoty grzywny

Obliczając ponownie kwotę grzywny, Sąd skorzystał z nieograniczonego prawa orzekania w sposób, który był wadliwy pod dwoma względami:

- (i) po pierwsze, uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie pozwala stwierdzić, czy stosując obniżkę kwoty grzywny w wysokości 3 %, Sąd należycie uwzględnił ograniczony czas trwania oraz mniejszą wagę naruszenia zarzucanego spółce;
- (ii) po drugie, zaskarżony wyrok jest wewnętrznie sprzeczny i narusza prawo, ponieważ Sąd rozciąga w nim na Riva Fire SpA, w likwidacji, odpowiedzialność za zachowania innych przedsiębiorstw w okresie od dnia 25 listopada 1997 r. do dnia 30 listopada 1998 r. i obciąża w dorozumiany sposób tą odpowiedzialnością wspomniane przedsiębiorstwo celem obliczenia kwoty grzywny.

3. Zarzut trzeci: wewnętrzna sprzeczność i naruszenie prawa w części wyroku, w której Sąd uznał Riva za uczestnika porozumienia z grudnia 1998 r., w związku z czym uwzględnił tę część kartelu przy obliczaniu kwoty grzywny

Sąd naruszył prawo, gdy uznał za wykazany udział Riva Fire SpA, w likwidacji, w porozumieniu z grudnia 1998 r. w sprawie kwot sprzedaży, pomijając jednak okoliczność, że w okresie, gdy owo porozumienie zostało zawarte, wspomniane przedsiębiorstwo odstąpiło od tej części kartelu, w ramy której rzeczony porozumienie się wpisywało. To naruszenie prawa miało wpływ przy obliczaniu kwoty podstawowej grzywny w kontekście określenia wagi i czasu trwania naruszenia zarzucanego Riva Fire SpA, w likwidacji.

4. Zarzut czwarty: brak uzasadnienia w odniesieniu do wpływu udziału kadry kierowniczej Riva na podwyższenie kwoty wyjściowej grzywny

Sąd nie wyjaśnia, na jakich dowodach opiera wniosek, że udział kadry kierowniczej Riva Fire SpA, w likwidacji, nie był elementem rozstrzygającym przy podwyższeniu kwoty podstawowej grzywny. Gdyby Sąd wykazał, że mnożnik zastosowany do kwoty podstawowej grzywny nałożonej na Riva Fire SpA, w likwidacji, został obliczony również na podstawie udziału kadry kierowniczej przedsiębiorstw, powinien on być stwierdzić nieważność decyzji Komisji i w związku z tym obniżyć kwotę grzywny.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu WE (Dz.U. L 123, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-544/08, Hansen & Rosenthal KG i H & R Wax Company Vertrieb GmbH/Komisja Europejska, wniesione w dniu 24 lutego 2015 r. przez Hansen & Rosenthal KG i H & R Wax Company Vertrieb GmbH

(Sprawa C-90/15 P)

(2015/C 146/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Hansen & Rosenthal KG, H & R Wax Company Vertrieb GmbH (przedstawiciele: J.L. Schulte, M. Dallmann i K.M. Künstner, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie w całości lub w części wyroku Sądu z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie T-544/08 Hansen & Rosenthal KG i H & R Wax Company Vertrieb GmbH/Komisja Europejska;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części art. 1 i art. 2 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 1 października 2008 r. w sprawie COMP/39181 – Woski do świec na podstawie danych dostępnych Trybunałowi, w zakresie w jakim dotyczą one wnoszących odwołanie;
- uchylenie bądź obniżenie grzywny na podstawie art. 261 TFUE;
- obciążenie Komisji zarówno kosztami powstałymi podczas niniejszego postępowania, jak i postępowania przed Sądem;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie wyroku Sądu i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem stanowiska prawnego zajętego przez Trybunał; uchylenie bądź obniżenie grzywny na podstawie art. 261 TFUE; obciążenie Komisji zarówno kosztami powstałymi podczas niniejszego postępowania, jak i postępowania przed Sądem.